

“No hi haurà temps per marejar la perdiu”

El lleidatà Albert Penella és un dels joves que el prelat de l'Opus Dei, Xavier Echevarría, ha ordenat sacerdot aquest dissabte a Roma. En aquesta breu entrevista reflexiona amb entusiasme sobre la seva vida i el sacerdocí.

24/04/2016

Com es definiria?

Sóc una persona normal, bé, potser una mica de poble... néixer a Lleida marca. M'encanta la botifarra, preparar ratafia per sant Joan i pujar muntanyes. Tinc una família increïble, m'han donat molt i he après encara més. Dec als meus pares gran part de la vocació sacerdotal, ells m'han transmès la fe i m'han mostrat com viure-la. Jo només els he ensenyat que en el balcó de casa també hi ha espais per a canaris, llangardaixos i serps.

On ha estat?

Acabat el batxillerat vaig marxar cap a Barcelona. Vaig començar els estudis d'Economia a l'Autònoma de Barcelona per acabar-los a Girona. Després, em van contractar com a professor al col·legi Bell-lloc del Pla. Uns anys inoblidables: grans amistats i una fabulosa tasca amb gent jove.

I Roma... què li va aportar?

M'ha donat una visió panoràmica. Conèixer gent de totes les cultures i llengües, m'ha engrandit el cor, me l'ha fet veritablement catòlic. Descobrir el tarannà de gent de tantes nacions, la seva manera de viure i els seus diferents costums, o escoltar històries narrades en primera persona de llocs on els catòlics són minoria, enriqueix. Enriqueix i ajuda a valorar el que un té i a donar gràcies a Déu. Però sobretot, tenir l'oportunitat de viure tan a prop del Sant Pare i del Prelat de l'Obra, no té preu. La santedat és materialitza en les seves vides, tant de paraula com pels fets. Ha estat una gran sort poder-hi viure tres anys.

Com valora la recent exhortació apostòlica del Papa Francesc?

És un text llarg i profund, que no pretén donar màximes. Cadascú pot treure les seves conclusions, jo em

quedo amb una idea pastoral: la importància d'ajudar als joves a preparar-se per al matrimoni. Fomentar la generositat acabant amb tot tipus d'individualisme. Entrenar-se per ser capaç de donar-se i estimar plenament. L'amor porta a la felicitat, l'alegria i l'amor van de la mà. I el matrimoni és una vocació santificable, amb les seves alegries i crisis. Com deia sant Josepmaria: “el cel és pels qui saben ser feliços en la terra”.

Què me'n diu de la seva vocació sacerdotal?

És un regal, un do immerescut. Mai m'havia plantejat ser capellà, però ja fa temps el Senyor em va donar la vocació a l'Opus Dei, i ara, me l'ha volgut concretar amb el sacerdoci. Jo, simplement, li he anat dient que sí a tot el que m'ha demanat. A més, és obvi que Jesucrist necessita

instruments, braços per a treballar la seva vinya. I jo li he donat els meus.

Se sent especial?

Gens ni mica. És un camí com un altre per arribar al Cel, però també és veritat que en aquest estàs més a prop de Déu. Com em deia fa poc un familiar: “ets un privilegiat, tindràs a Déu entre les mans”. Haig de treure tota la força de Jesús Eucaristia. És un gran do que comporta una gran responsabilitat. Jo faré el màxim que pugui, i l'Esperit Sant suplirà el que manqui.

Què vol dir ser mossèn ara?

Crec que les circumstàncies han canviat, però no la definició. Ser sacerdot vol dir ser Crist, portar a Crist, perdonar com Crist. És deixar-se la pell pels altres, servir a tothom sense ser víctima, i estar pel que toca en tot moment. La vida és un llarg viatge i tots volem pujar la gran

muntanya, però no totes les rutes coronen el pic, ni tots els sender estan ben senyalitzats. I el Senyor m'ha escollit per mostrar els *tracks* que arriben fins al cim.

Serà exigent la seva nova feina?

Ja ho crec, no hi haurà temps per marejar la perdiu. Em faré un fart de treballar i això m'entusiasma, serà cansat... però ja descansarem.

Celebrar Missa, confessar i predicar la Paraula de Déu seran les tasques principals. El Sant Pare ens recorda amb aquest Any Sant que hem de practicar la misericòrdia i ell sempre va al capdavant. S'ha de transmetre l'amor de Déu a tothom, i trencar tòpics i clixés inventats per uns pocs, per a difondre amb força la grandesa de viure coherentment la fe. De vegades no en som conscients, però, el qui realment omple és Déu. Tenim el millor “Producte” del món, l'únic

que realment paga la pena, i alguns cops ens fa por donar-lo a conèixer.

Com han rebut la notícia els seus familiars?

Amb molta alegria i il·lusió.

Familiars i amics no paren de felicitar-me i demanar-me oracions.

Ja reso per a tots ells, i ara ho faig en l'oració més valuosa, la santa Missa.

També ho haig de fer per tota la humanitat, el sacerdot ha de tenir un cor on hi càpiguen tots.

Malauradament som pocs els que hem entregat tota la vida a Déu en el sacerdoci. S'ha de resar perquè en vinguin més, i resar pels que ja ho som, perquè siguem realment 100% sacerdots.

Albert Penella celebrarà la Missa Nova el dissabte 30 d'abril de 2016 a les 17h a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Lleida.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/no-hi-haura-
temps-per-marejar-la-perdiu/](https://dev.opusdei.org/ca/article/no-hi-haura-temps-per-marejar-la-perdiu/)
(05/08/2025)